

**R. P. Ferdinandi De Castro Palao, Legionensis Soc. Iesv,
Sacrae Theologiae Professoris, Et sanctae Inquisitionis
Qualificatoris & Consultoris; Operis Moralis, De Virtutibus,
Et Vitiis Contrariis, In ...**

Continet Tractatus De Conscientia, De Peccatis, De Legibus, De Fide, Spe,
Et Charitate

Castro Palao, Fernando de

Lugduni, 1669

9 Quorum mysteriorum debet quis actualem fidem habere ex necessitate
medij?

[urn:nbn:de:hbz:466:1-76540](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-76540)

Sanchez lib. 2. in Decal. cap. 2. n. 3. & 4. Suarez de fide disp. 12. sect. 2. n. 5. Et probari satis potest ex illo Ioann. *Qui autem non crediderit, iam iudicatus est, & ex illo Marc. vi. Qui uero non crediderit, condemnabitur.* Est ergo fides in actu adultis necessaria. Ratio autem quare hic actus fidei necessarius sit ad iustificationem, est, quia nemini adulto, & ratione utenti contingit iustificationem, nisi iustificationem speret. & de peccatis doceat. Deumque super omnia latem virtutibus diligat, ex Trident. sess. 6. cap. 7. & 8. Sed hæc esse non possunt sine actu fidei, quo credat & Deum esse, & posse omnia hæc bona illi conferre. Quapropter dixit Paul. Accedentem ad Deum oportet credere. & quia est, & quod remunerator sit. Ergo fides secundum actum est omnibus adultis necessaria. Ex quo fit humilmodi actum debere esse supernaturalem in se, & ex parte principij: siquidem debet necessario ex auxilio gratiæ procedere, iuxta illud Ioan. 6. ubi Christus dicit, *Nemo potest venire ad me, nisi Pater, qui misit me, traxerit eum;* debet autem venire per fidem ut constat ex contextu. Ergo requiritur fides ex auxilio Dei, estque definitio expressa Trident. sess. 6. can. 3. Item debet esse sup. naturalis ex parte obiecti; debet enim credere obiectum, quod solis nature vitibus primo cognosci non potest, quia fides, quam Paul. expostulat necessariam ad salutem, est sperandarum substantiarum, argumentum non apparentium. Ergo est de rebus, qua lumine naturali apparere non possunt, sic Sanchez, Bannes, Valent. Coninch supra.

4. Solum video obiecti posse aduersus supradicta, contingere posse aliquem ita in remotissimis partibus esse nutritum, ut nullo modo noticia fidei ad eum accedat, nec per ipsum stet illam habere: at tunc hic consequitur salutem & non ex fide. Ergo fides necessaria non est.

Respondeo cum Valent. 2.2. disp. 1. q. 2. p. 2. pag. 294. Sanchez lib. 2. cap. 2. n. 4. Suarez illa disp. 12. de fide sect. 2. n. 15. Si gratia diuina præuentus legem naturalem (trauit, credendum est de diuina prouidentia illuminandum fore vel à Deo, Angelo, vel homine aliunde misso; quia hæc illuminatio necessario inferitur ex eo, quod Deus statuerit neminem sibi esse placitum nisi ex fide, & ex eo quod statuerit non denegari adulto ex diuina gratia, facienti quod in se est, media ad salutem necessaria; statuit enim illuminare omnem hominem uenturum in hunc mundum.

PUNCTUM IX.

Quorum mysteriorum debet quis actualem fidem habere ex necessitate mediij.

1. Præmittitur dupliciter mysterium fidei cognosci posse implicite, & explicite. In cognitione explicita alicuius rei esse gradus.
2. Ante promulgationem Euangelij necessaria & sufficiens erat fides explicita de Deo, & implicita Christi mediatoris.
3. In quo implicita Christi cognitio consistat, explicatur.
4. Facili promulgatione Euangelij cognitionem explicitam Christi, & Trinitatis affirmant aliqui esse necessariam necessitate mediij ad gloriam, non tamen ad primam gratiam.
5. Alij affirmant utrique salutis necessariam esse.
6. Infirmantur supradictæ rationes.
7. Explicita noticia Trinitatis, & Incarnationis non est necessaria necessitate mediij, sed præcepti, ut probabiliter defenditur.
8. Explicatur locus Marc. ultim. *Qui crediderit, & baptizatus fuerit, saluus erit; qui uero non crediderit, condemnabitur.*

Dupliciter mysteria fidei cognosci possunt, explicite & implicite. Explicitè cognoscitur mysterium, quando in seipso cognoscitur, implicite quando in aliquo alio. Exemplo rem declaro. Dupliciter lucem cognoscere potes, vel in se ipsa, vel cognoscendo solem, qui illam continet; quando cognoscis lucem, cognoscendo solem, diceris cognoscere implicite, quando uerius lucem in se ipsa cognoscis, diceris cognoscere explicite. Et in præsentia materia proponitur tibi Deus, ut author gratiæ, & gloriæ, & tali propositione assentiens, tunc illud mysterium explicite cognoscis: at si tibi aliqua uniuersalis ratio credenda proponatur, u. g. esse credendum, quidquid à Deo est reuelatum, tunc mysteria fidei in particulari implicite tantum cognoscis, quatenus in illa uniuersali ratione virtualiter, & implicite continentur.

2. Secundò suppono in cognitione explicita alicuius rei esse gradus: alia est enim cognitio confusa, alia distincta, alia magis distincta. His positis.

Conclusio sit. Ante promulgationem Euangelij necessaria & sufficiens erat fides explicita de Deo auctore supernaturali, & implicita Christi mediatoris. Quod fuerit necessaria illa fides, ex supradicto puncto constat; quod sufficiat implicita Christi mediatoris, mihi probat manifestè locus ille *Altorum* 20.

vbi de Cornelio dicitur fuisse irum iustum, & religiosum, cuius preces, & elemosyna accendebant coram Leo. In quibus uerbis insinuat clarè habere gratiam, & iustitiam: & ita tradunt communiter Patres, August. lib. de præd. sinit. Sicut. c. 7. & 84. in Leuit. Gregor. homil. 13. in Ezechiel. Chrysostom. sermone de fide, & lege naturæ. D. Thom. 2.2. quasi. 10. art. 4. circa argum. sed contra, & 3. p. quasi. 69. art. 4. ad 2. At tunc Cornelius de Christo, & Trinitate non habebat explicitam notitiam siquidem à Petro fuit postea de illa instructus. Ergo sine noticia Christi, & Trinitatis explicita potuit ante promulgationem Euangelij stare iustitia: & ita tradit Valent. disp. 1. quasi. 2. p. 4. uel. secunda. Sanchez lib. 2. cap. 2. n. 7. Suarez plures referens disp. 12. sect. 13. num. 14. Quod uero semper fuerit necessaria ad salutem, implicita Christi, & Trinitatis cognitio, inde uideatur probari; quia non est aliud nomen datum hominibus, in quo oporteat nos saluos fieri præter Christi nomen, Ad. 4. Idem probatur ad Rom. 3. ubi aequaliter dicit omnes peccasse, & egere gloria Dei, iustificati gratis per gratiam ipsius, per redemptionem, quæ est in Christo Iesu, quem proposuit Deus propitiationem per fidem in sanguine ipsius. Ergo saltem de fide implicita debet inteligi Ad Galat. 3. Genes iustificatur ex fide illius, qui fuit Abraham promissus; Christus autem cognosci non potest, non cognita Trinitate; quia non potest cognosci filius Patris, & conceptus ex Spiritu sancto. Ergo qua ratione fuerit necessaria cognitio Christi, erit necessaria cognitio Trinitatis: sed de Christo ante promulgationem Euangelij non uideatur necessaria explicita cognitio sed solum implicita. Ergo neque Trinitatis.

3. In quo autem hæc implicita cognitio consistat, non satis constat inter Doctores. Valent. 2.2. disp. 1. q. 2. punct. 4. c. 317. uel. sed in promptu. Sanchez lib. 2. cap. 2. n. 7. Suarez disp. 12. sect. 3. n. 17. existimant hæc implicitam Christi fidem contineri sufficienter in aliquo actu supernaturali, quo explicite, & supernaturaliter cognoscatur Deum esse, & auctorem donorum supernaturalium ad peccatorum remedium; quia in huiusmodi obiecto continetur implicite Trinitatis, & Incarnationis mysterium. Quapropter Paulus solum expostulauit te cognoscere Deum esse, & esse supernaturalem bonorum remuneratorem, Ergo non requirit, ut cognoscas futurum esse in mundo aliquem mediatorum. Cæterum mihi uideatur implicitam cognitionem de Christo expostulare necessario, explicitam alicuius mediatoris, quo à peccatis liberandus sis, & gloriam obtineas; neque sufficere illam uniuersalem, & confusam notitiam de Deo auctore supernaturali, potente remittere peccata medijs, quibus ipse uoluerit: nam in huiusmodi obiecto non continetur implicite Christus Deus, & homo: siquidem state optime potest Deum esse auctorem supernaturalem, & remittere peccata, gloriæque concedere, quin sciat homo. Ergo in illa cognitione hoc obiectum implicite non continetur. Quod si dicas te credere Deum esse auctorem supernaturalem, & remittere peccata medijs sibi placitis, & in hac fide contineri implicite fidem Christi, siquidem præceptum medium, quo Deus uoluit remittere peccata, fuit suus uigenitus filius, quem constituit propitiationem pro peccatis nostris; inferitur sanè eodem modo dici posse implicitam fidem omnium sacramentorum, & prædicationis Apostolorum, & aliorum quibus salutem consequuntur homines, esse necessariam, siquidem in illa cognitione implicite omnia hæc continentur: at scriptura, & Patres alio modo fidem Christi, quam sacramentorum, prædicationis, & aliorum mediatorum requirunt. Ergo uita illam ita confusam cognitionem expostulanda est cognitio explicita mediatoris, euiusmodi explicite non cognoscas hunc mediatorum esse Deum, & hominem, passioni, & morti subiectum.

Dices, plures ante Christi aduentum nullam habuerunt notitiam explicitam mediatoris. Et quidem Abraham uideatur primò reuelata; & tamen fuerunt iustificati. Item ad conuersionem solum uideatur requiri cognitio supernaturalis Dei offensi, potens peccatum remittere. Ergo non requiritur cognitio mediatoris ad iustificationem?

Respondetur nullum iustum caruisse noticia mediatoris: nam primo parenti post peccatum hæc fuit data, ut dixit Leo serm. 2. de nativitate Christi. Abraham autem fuit data clara & patens noticia, de suo semine esse futurum, quod si plures sæculis illa homines caruerint, non diuine prouidentie, sed eorum peccatis attribuendum est: Quapropter si ipsi legem naturalem seruauerint diuina gratia adiuti, Deus illis tribuere notitiam mediatoris.

Ad confirmationem dico solum probare ex natura rei non esse necessarium ad iustificationem cognoscere esse aliquem mediatorum: 2. supposito, quod Deus noluerit iustificationem concedere, nisi ex meritis sui uigeniti, inferitur posse iustificare nisi suus uigenitus cognoscatur saltem (sub illa confusa cognitione mediatoris; & ita tenet Magist. in 3. dist. 2. c. 1. Forca plures referens 2.2. disp. 21. num. 4. Coninch. disp. 14. dub. 9. conclus. 2.

4. Difficultas ergo est, an facta promulgatione Euangelij fuerit cognitio explicita Christi, & Trinitatis necessaria necessitate

essitate medijs ad salutem; an tantum sit necessaria necessitate precepti?

Variant Doctores Catholici: aliqui enim affirmant non esse necessariam necessitate precepti ad primam salutem, scilicet gratiam; esse tamen ad viciniam, nempe gloriam: sic Canus...

1. Alij dicunt utriusque saluti esse necessariam necessitate medijs, & finis hanc explicatam de Christo, & Trinitate notitiam: sic docuit Molin in 1. part. quest. 1. disput. 2. Valent. 2. 2. disp. 1. quest. 2. part. 4. Sanchez lib. 2. in Decalog. cap. 2. num. 8. Caribian in 3. quest. 1. Super verba ad fidem. Loica 2. 2. disput. 2. 2. 4. et aliorum 2. 2. quest. 2. art. 7. dub. 1. conel. 6. Adducuntur in favorem huius sententia D. Thom. Magist. Alen. D. Bonavent. Gub. & alij, sed ut bene expendit Coninch. 2. 2. disput. 14. dub. 9. 2. 2. num. 135. de necessitate precepti, & non de necessitate medijs, & finis loquuntur. Præcipuum fundamentum est, quia lex Evangelica tota in Christo Domino fundata est, & ad eius gloriam ordinata: conveniens ergo erat, ut post illius promulgationem nemini poterit salus, nisi ex illius cognitione. Et confirmari potest. Primum, quia nemini poterit salus, nisi per Baptismum in te, vel in voto susceptum, sed Baptismus continet expressim notitiam Trinitatis. Ergo hæc necessitas requiritur. Quod si notitia Trinitatis expressa requiritur, & notitia incarnationis requirenda est, quia propter hanc notitiam illa videtur exposita. Secundo, quia nullus salus esse potest, nisi Christianus fuerit, id est, Christo unitus, & membrum ipsius: sed non potest esse Christo unitus, & membrum ipsius, nisi illius habuerit expressam fidem: nam fidem implicat etiam Iudæi habebant. Ergo, Tertio, quia fides Dei explicita semper fuit necessaria necessitate medijs ad salutem: sed facta promulgatione Evangelij est eodem modo necessaria fides Christi. Ergo, Probo minorem ex illo Ioannis 7. Hæc est vita æterna, qui cognoscit eum quem misit Iesum Christum. Ergo eodem modo de cognitione Dei, & Christi dicitur esse veram, & necessariam ad vitam æternam.

6. Cæterum hæc argumenta non omnino convincunt, ut in gratiam necessitatem hominibus imponamus. Fateor equidem legem Evangelicam in Christo Domino fundari, & ad eius gloriam reduci: hoc autem solum probat notitiam Christi explicitam habendam esse ex precepto: quod tamen præceptum antiquis Patribus latum non erat. Confirmatio ex Baptismo non videtur. Concedo in Baptismo fidem explicitam Trinitatis præfiteri: nego tamen inde inferri profitendam esse, quousqueque iustificari; quia ibi datur illa professio, quia est ratio Ecclesie, & cæterorum sacramentorum. In confirmatione secunda admittitur æquiuocatio: si enim Christianum voces, quia est Christo unitus, & membrum ipsius: omnes antiqui Patres iusti, qui fide explicita Christi carebant, erant hoc modo Christiani; quia erant Christo uniti, & membra ipsius: sed quia nomen Christiani amplius quid dicit; dicit enim esse Christum, qui iam unitus, unitus, ideo antiqui Patres non Christiani, sed Iudæi fideles dicebantur, credebant enim Christum nasciturum; Christianus verò credit iam natum. Tertium argumentum convinceret notitiam Spiritus sancti non fore necessariam, siquidem solum de Patre, & filio sit ibi mentio: cum autem notitia Spiritus sancti æquæ ac de Patre, & filio sit necessaria, efficitur sanè aliter esse respondendum. Dicimus namque eodem modo de Deo, ac de Christo esse notitiam habendam: ut sicut de Deo, ut est trinus, solum notitia implicita necessitate medijs requiritur, ita de Christo, ut est Deus, & homo, notitia implicita requirenda est.

7. Quapropter probabilis censo etiam facta promulgatione Evangelij non esse necessariam notitiam explicitam Trinitatis, aut mysterij Incarnationis, necessitate medijs, sed solum precepti: atque adeo contingere alicui posset salus, quin explicitè cognosceret filium Dei incarnatum fuisse, & pro nobis passum esse: officit, si cognoscat esse aliquem mediatorem: hanc conclusionem indicat satis D. Thom. 2. 2. quest. 2. art. 7. ad 3. em. rne: Richard. in 3. disp. 25. art. 4. quest. 1. Sortus in 4. disp. 5. quest. 1. art. 2. Vega lib. 6. in Trident. cap. 20. Cordub. lib. 2. g. 4. proposit. 3. Henriquez lib. 4. de sacram. cap. 2. §. 2. Michael Fed. de Castro Sum. Mor. Pars 1.

Med. lib. 4. de recta in Deum fide, cap. 10. Suarez tom. 4. in 3. p. disput. 4. scilicet 2. num. 17. in fine. & latius probat, & defendit disp. 11. de fide scilicet 4. à num. 10. Eman. Saa verbo fides, num. 1. Coninch. disp. 14. dub. 9. num. 163; Torres disp. 27. dub. 7. & alij ab eisdem relati.

Ratio est, quia ex communi omnium sententia, ut testatur Sanchez lib. 2. in Decal. cap. 2. num. 7. ante aduentum Christi & ante promulgationem Evangelij non fuit necessaria explicita notitia Christi, & Trinitatis ad salutem: at post Christi aduentum, & legem Evangelij publicatam non constat amplius notitiam Christi, & Trinitatis necessariam esse necessitate medijs, Ergo non est expositulanda. Consequentia est legitima; quia sine manifesta ratione non debet necessitas ita gravis induci, & qua præcluditur salutis via tot inscijs, & ignaris. Minorem probo; quia omnia, quæ de necessitate fidei in Christum tradit Scriptura, & Patres vel communia sunt iustis legis scriptæ, & gratiæ, vel explicari possunt optimè de necessitate precepti, vel de fide implicita Dei, & hominis, & explicita mediatoris, ut ex suprascriptis liquet. Item ante aduentum Christi ex meritis ipsius dabatur hominibus salus, sed hoc non obstante sufficiebat fides Christi implicita, Ergo etiam modo debet sufficere saltem ex necessitate medijs. Adde non convenire inter Doctores, quænam debeat esse hæc fides explicita in Christum. Nam quod aliqui affirmant debere esse omnium mysteriorum, quæ in Ecclesia de Christo celebrantur, valde rigidum est, & viam salutis multis præcludit. Quod verò ait Sanchez l. 2. c. 2. num. 9. cum Bannes 2. 2. g. 2. art. 8. dub. vlt. conel. 3. & Valent. disp. 1. g. 2. p. 4. in initio, debere esse de Christi morte, & resurrectione, ita ut cognoscas filium Dei verum Deum esse, & hominem totius humani generis redemptionem morte sua, non videtur cum sufficienti fundamento dictum; quia non videtur maior ratio, quare explicite credenda sit necessitate medijs mors Christi, & eius ad mortem resurrectio; quam eius in celum ascensio, & aduentus in futurum iudicium: cum hæc in symbolo æquè credenda proponantur. Efficitur ergo sanè, non esse hæc necessitas necessitate medijs credenda explicite.

8. Neque contra hanc doctrinam video quid obijci possit præter ea, quæ iam solvimus, nisi forte locus ille Marc. vlt. ubi Christus mittens discipulos ad prædicandum Evangelium dicit, Qui crediderit, & baptizatus fuerit, salus erit; qui verò non crediderit, condemnabitur. In quibus verbis alio modo de necessitate fidei, ac de Baptismo videtur loquutus; siquidem dicit condemnandum esse qui non crediderit, non tamen qui baptizatus non fuerit; quasi supponens Baptismum alia via suppleri posse non tamen fidem. Ergo fides Christi est necessaria necessitate medijs. Verum si hic locus aliquid probaret, probaret utriusque fidem omnium, quæ in symbolo continentur, esse necessariam necessitate medijs: hæc præcipiebatur Apostolis prædicanda, cui si aliqui non credidisset, condemnaretur. Quapropter dico solum ex illo loquendi modo colligi posse, absque Baptismo in re suscepto posse aliquando salutem obtineri, non tamen absque fide explicita, vel implicita.

PUNCTUM X.

Quorum mysteriorum debeat unusquisque habere fidem ex necessitate precepti.

- 1. Quatenus fideles sunt omnes, æqualem notitiam habere debent, sed quatenus Parochi, Episcopi, &c. Specialem ut suo muneri satisfaciunt.
2. Proponitur triplex sententia de obligatione cognoscendi explicitè mysteria fidei, quæ in Ecclesia solemniter celebrantur.
3. Probabilis est quælibet Christianum obligatum esse explicitè credere, quæ in symbolo Apostolorum continentur.
4. Proponuntur quædam obiectiones.
5. Solvuntur, & explicatur, quæ notitia requisita sit illorum, quæ in symbolo Apostolorum continentur.
6. Explicita cognitio aliorum, quæ solemniter ab Ecclesia celebrantur, quæque in symbolo Apostolorum non continentur, necessaria non est.
7. Quid dicendum de sacramentis?
8. Quid de præceptis Decalogi, Ecclesie, & operibus misericordis, oratione Dominica?
9. Non est necessarium hæc scire per ordinem, sufficit, si quoad substantiam hæc scias.
10. Satisfit difficultati sciendi mysteria fidei.
11. Quæ scientia in Prælatiis, & pastoribus debent esse mysteriorum fidei.

NON inquirimus, quando actu fidei tenentis mysterijs reuelatis assentiri; hoc enim examinabitur puncto sequenti, sed inquirimus, quam notitiam habere debeas mysteriorum fidei, ut possis præcepto fidei satisfacere. Ex eodem tamen præcepto, quo tenentis reuelata credis, tenentis scire, quæ reuelata sunt; quia huic præcepto satisfacere nulla ratione potes absque cognitione illorum, quibus assentiri debes: tradit

DE STRADA LAYTON, LONDON.